

Sınır Komşularımızla Sıfır Sorundan, Mahalle Komşularımızla Etnik Soruna

" Türkiye son otuz yılda görülmedik bir şekilde hassas bir sürece girmiştir. Ülkede toplumsal ayrışma, etnik ötekileştirme ve kurumlar arası kavga ile siyasetteki geleneksel uzlaşma kültürünün eritilmesi, toplumda çatışma potansiyelini en üst düzeylere çıkarmıştır. "

Türkiye özellikle son aylarda bir taraftan etnik bölücü terörün kısıkağı içerisinde alınmıştır. Diğer taraftan ise, bu kıskaç daraltılarak toplum katmanları arasında siyasi tarafgirlik yükseltirken, ülke etnik çatışma ortamına sürüklenmeye çalışılmaktadır.

Bugün yaşadığımız olayları hükümet kanadının ve medyada "bilinen" bazı kesimlerin "referandum sürecindeki provokasyon" beklentisi ile açıklamaları ve benzeri "beylik" laflar ile geçiştirmeleri tehlikenin büyüklüğünü algılayamadıkları sonucuna götürür.

Son yaşadığımız olayları şöyle bir alt alta sıraladığımızda terör eylemlerinin giderek dozunu artırdığı ve ülkenin değişik bölgelerinde Kürt kökenli vatandaşlarımızla, PKK ile arasına mesafe koymayan meclisteki bir partiye yönelik tepkilerin eylem boyutuna ulaştığı görülmektedir. Bu toplumsal başkaldırı ve adaleti kendi eliyle sağlama çılgınlığının ülkeyi hangi mecraya götürebileceğinin net bir şekilde görülmesi gerekmektedir.

Türkiye yaşanan gerilim politikaları sayesinde dışarıdan yapılacak istihbarat operasyonlarına açık hale getirilmiştir. Türkiye'ye yönelik art niyetli bir hesap içerisinde olan herhangi bir ülke ve/veya örgüt için her türlü provokasyonların kolaylıkla hayata geçirilebileceği bir ortam yaratılmış durumdadır. Bugün hangi hesap içerisinde olursa olsun hiçbir iktidarın Türkiye'yi bu kadar hassas bir ortama sokmaya hakkı yoktur. Zira böylesi hassas ortamlarda gemi su alabilir. Gemi batarsa bu gemideki herkes, ister kaptan köşkünde otursun, isterse de gemideki yolcu veya sıradan mürettebat olsun bundan zarar görecektir. Dolayısıyla da bugün Türkiye'nin sokulduğu bu hassas ortamdan çıkarılması için referandum ve siyasi rant kavgasını bir tarafa bırakarak herkesin elinden gelen her şeyi yapması gerekir.

Hükümetin ne olduğu hala bile tam olarak anlaşılamayan "Açılım" politikasının Habur sınır kapısından giren teröristlerin adeta kahraman gibi karşılanması ve

tam bir terör örgütü propagandasına dönüşmesi Türk halkında ciddi bir tepkinin oluşmasına sebep olmuştur. Ardından şimdiye kadar hep toplumsal ve siyasi uzlaşma ile kabul edilen Anayasa değişikliğinin bu defa toplumsal çekişme ve siyasi rant üzerinden yapılmaya çalışılması ülkemizi Anayasa değişikliği tartışmaları üzerinden "evet"çiler ve "hayır"cular diye ikiye bölmüştür. Bunlara paralel bir şekilde TSK'nın sürekli yıpratılması, ordunun general kadrosunun bir kısmının aylar sonra yapılacak bir duruşma için 5 ay öncesinden tutuklanması ve yargı içerisinde devam eden kavga toplumumuzun sinir uçlarını germeye devam etmiştir. Bu esnada yaşanan saldırılar ise ayrışmanın hangi aşamalara geldiğini açık bir şekilde ortaya koymuştur.

Bütün bu süreç içerisinde BDP'nin PKK ile aynı paralelde toplumu geren siyaseti ve açıklamaları ile medya üzerinden yapılan tartışmalarda terör örgütünü muhatap aldırma yönelik baskı tam da terörün yapmak istediği, ulaşmak istediği hedefleri için "yumuşak yastık" görevi görmüştür. Bu ise toplumdaki ötekine nefret ve dolayısıyla da ötekileştirme operasyonuna zemin hazırlamıştır. Bu süreç içerisinde yaşadığımız olaylar toplumun nasıl bir korku tüneline doğru sürüklendiğini göstermektedir.

Siyasal ayrışmanın toplumsal eyleme dönüşmesinin ilk işaret fişeği 12 Nisan 2010 tarihinde Muş'un Bulanık ilçesindeki olaylara ilişkin davanın görüldüğü Samsun Adliyesi'nin önünde kapatılan DTP'nin eski lideri Ahmet Türk'e yönelik yumruklu saldırı ile yakılmıştır. Ardından Temmuz başlarında her yıl fındık toplamak için Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinden Karadeniz bölgesine gelen Kürt kökenli geçici işçilerin "PKK terör örgütüne yardım ve yataklık edebileceği ihtimali" gerekçesiyle istenmemesi toplumda bölgesel ve etnik temelli bir ayrışmaya doğru gidildiğine delalet etmiştir.

Fındık hadisesinin üstü bir şekilde kapatılmışken bu defa 25 Temmuz 2010 tarihinde Bursa'nın İnegöl ilçesinde Kürt kökenli vatandaşlarımızın ağırlıklı olarak yaşadığı Huzur Mahallesinden bir grup gencin yerli Türkmen nüfusun ağırlıklı yaşadığı Orhaniye Mahallesi'ndeki bir kahvehaneyi basarak birkaç genci bıçaklaması ve dövmesi olayların fitilini yakmıştır. Ardından polisin olaya karışanları tutuklaması sonucunda toplanan kalabalık, polis karakolunu basmış ve gençleri bıçaklayan tutukluları almak ve linç etmek istemeleri olayların büyümesine sebebiyet vermiştir.

Henüz bu gelişmenin üzerinden bir gün bile geçmişken bu defa Hatay'ın Dört Yol ilçesinde, dört polis memurunun şehit edilmesi ve Emniyet Müdürlüğüne silahlı saldırıda bulunulması ilçeyi karıştırdı. Saldırılar sonrasında olayla alakası bile

olmayan üç kişinin yakalanması üzerine ilçe halkı polis karakolunu basarak tutukluları alarak linç etmek istemiştir. Öfkeli kalabalık aynı zamanda BDP ilçe binasını da basarak ateşe vermiştir.

Türkiye'nin diğer bölgelerinde de benzer ayrışma hareketleri görülmeye başlanmıştır. Zira PKK terör örgütü ile ilişkileri ve konuşmaları basına da yansıyan ve bu sebeple de tutuklanan BDP Iğdır Belediye Başkanı Mehmet Nuri Güneş'in 27 Temmuz 2010 tarihinde yapılacak duruşması için Erzurum'a gelen BDP Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, Iğdır Milletvekili Pervin Buldan ve Hakkari Milletvekili Hamit Geylani'nin içinde bulunduğu konvoy kent merkezine polisin yoğun güvenlik önlemleri altında gelmesine rağmen halk tarafından taşlanmıştır.

BDP'nin sorumsuz ve kışkırtıcı tutumunun hala devam etmesi ise manidardır. Zira son yaşanan hadiseler üzerine toplumu sükunete çağırmak yerine BDP yöneticilerinin adeta yangına benzinle gitme yolunun tercih edildiği görülmektedir. Eğer PKK'ya yakınlığı ile bilinen ANF'de yayınlanan haberler doğru ise BDP Eş Genel Başkan Yardımcısı Nihat Oğraş'ın açıklamaları insanın kanını donduracak niteliktedir. Yaşanan hadiseler üzerine açıklama yapan Oğraş, "Saldırıların biri bitmeden diğeri başlıyor. Eş Genel Başkanımızın bulunduğu konvooya saldırılar düzenleniyor. Öyle görülüyor ki, bu saldırılar organizeli bir şekilde yürütülüyor. Biz halkımıza şu mesajı veriyoruz, saldırılara karşı kendilerini savunsunlar. Özellikle batıda yaşayan Kürtler kendi örgütlülüklerini güçlendirsinler" diyor. Toplumun sağduyusunu kaybetmeye başladığı böylesi dönemlerde herkesten daha çok kanaat önderlerinin açıklamalarındaki sağduyu çok daha fazla önem arz etmektedir. Bu çerçevede BDP şunu bilmelidir ki, yangına körükle gitmenin zararını en çok görecektir kesim başta BDP'nin kendisi olacak ve genel toplamda bu işten kazançlı çıkan olmayacaktır.

Ümit ediyoruz ki, benzer hadiseler tekrarlamaz ve ülkemiz toplumsal ayrışma ve etnik ötekileştirme girdabına sokulmaz. Zira bu gidişatın sonu kaçınılmaz olarak çeşitli bölgelerde yaşanacak etnik çatışmalardır. Bazı kesimlerin artık "ayrılmayı bile konuşmalıyız" şeklindeki açıklamalarına rağmen biz Türkiye'nin harcının sağlam olduğunu ve bir ayrılmanın söz konusu olmayacağını düşünmekteyiz. Ancak bu Türkiye'de değişik bölgelerde çeşitli sayılarda can kayıpları ile neticelenecek bir etnik çatışmalar zincirinin yaşanmayacağı anlamına da gelmemelidir. Hatta tedbir alınmadığı takdirde böylesi bir çatışmanın önümüzdeki 10 yıl içerisinde çıkması kazınılmaz gibi gözükmektedir. Mevcut manzara karşısında hükümetin bir an önce siyasal kaygıları bir kenara bırakarak toplumda yeniden uzlaşma ve hoşgörü kültürünü hakim kılması gerekmektedir.

Sınır Komşularımızla Sıfır Sorundan, Kapı Komşularımızla Etnik Soruna

Bu analizimizin sonunda sınırlarımızın ötesindeki komşularımız ile "sıfır sorun politikasının" başarısını ve/veya başarısızlığını tartışmaya girmeyeceğiz. Ama şurası muhakkak ki, yurt dışındaki komşularımız ile sıfır sorun yaşayacağız diye giriştiğimiz bazı açılımlar mahallemizdeki komşularımız ile ciddi sorunları tetiklemiştir. Dolayısıyla da öncelikli olarak sınırlarımız ötesindeki komşularımızla değil, kapı komşumuzla, mahallemizdeki komşumuzla, ilçe ve ilimizdeki komşumuzla ve hatta bölgesel komşularımızla sorunlarımızı sıfıra indirmeliyiz. Aksi takdirde süreç bizi içerideki komşularımızla ötekileştirmeye, çatışmaya ve bir süre sonra da kapı komşumuzu sınır komşumuz olmaya götüren bir sürece sokabilir.